

לבריאות והצלחת

שמואל בן זכריה וקלרה אידל. מרים בת יהושע ומרתא

פתחיה בן יאיר וחנה. חגית בת שמואל ומרים

וילדיהם דרור הלל ואשר יש'

עודד בן שמואל ומרים. מעין בת אפרים ואורלי

וילדיהם ידידיה רננה שירה אמונה

רועי בן משה ושרה. תמר בת שמואל ומרים

לרפואת חיים שמואל בן סימה

לעילוי נשמת פרל בת רבקה ע"ה

לעילוי נשמת

אלישבע שולביץ ע"ה בת יבלחט"א יעקב אליהו ושרה הורביץ

לעילוי נשמת

הבחור שמואל אלעזר ז"ל בן יבלחט"א נתן ואביבה הורביץ

טעונה תנופה	טעונה הגשה		
			טעונות הגשה ולא תנופה
לא	כן		מנחת סולת
לא	כן		מנחת מחבת
לא	כן		מנחת מרחשת
לא	כן		מנחת חלות מאפה תנור
לא	כן		מנחת ריקיקין מאפה תנור
לא	כן		מנחת מאפה תנור חלות עם ריקיקין [כדעת רבי שמעון]
לא	כן	לדעת רבי שמעון לא	מנחת כהנים
לא	כן	לדעת רבי שמעון לא	מנחת כהן משיח
לא	כן		מנחת גוים
לא	כן		מנחת נשים
לא	כן		מנחת חוטא
			טעונות תנופה ולא הגשה
כן	לא		לוג שמן של מצורע
כן	לא		אשמו של מצורע
		לדעת רבי אליעזר בן יעקב כן	בכורים
כן	לא		אימורי שלמי יחיד
כן	לא		חזה ושוק של שלמי יחיד
כן	לא		שתי הלחם
כן	לא		כבשי עצרת
			טעונות תנופה והגשה
כן	כן		מנחת העומר
כן	כן		מנחת קנאות
			לא תנופה ולא הגשה
לא	לא		לחם הפנים
לא	לא		מנחת נסכים

מנחות הטעונות הגשה

א-ב-ג-ד-ה. (א) מנחת סולת. (ב) מנחת מחבת. (ג) מנחת מרחשת. (ד) מנחת חלות מאפה תנור. (ה) מנחת ריקיקין מאפה תנור. [ו] מנחת מאפה תנור הבאה גם מחלות וגם ריקיקין כדעת רבי שמעון (כפי שנתבאר בדף נ"ט).

לדברי הכל, כל מנחות נדבה הללו טעונות הגשה, [=שמקרב את הכלי שבתוכו המנחה, עד שהוא נוגע במזבח, בקרן מערבית דרומית של המזבח].

והטעם לכך, כי בכל המנחות הללו, הכתובות בפרשת ויקרא, מפורש בכתוב שטעונות הגשה, כי נאמר עליהן באותה פרשה, "וְהִבֵּאתְ אֶת הַמִּנְחָה אֲשֶׁר יַעֲשֶׂה מֵאֲלֶה לָּהּ וְהִקְרִיבָהּ אֶל הַכֹּהֵן וְהִגִּישָׁהּ אֶל הַמִּזְבֵּחַ".

ומתוך שנאמר בכתוב "וְהִבֵּאתְ אֶת הַמִּנְחָה", למדו, שיש להגיש את כל המנחה למזבח קודם הקמיצה, ולא די בהגשת הקומץ לבדו.

והרבה דינים למדים מהכתוב הזה, כפי שיתבאר בעזה"י להלן, [שהמילים היתרות שבכתוב הזה, באו לרבות דברים נוספים לדין הגשה].

ו-ז. (ו) מנחת גוים. (ז) מנחת נשים.

לדברי הכל, גם המנחות הללו טעונות הגשה, כי באמת הן בכלל חמש המנחות הנ"ל.

ח. מנחת חוטא.

לדברי הכל מנחת חוטא טעונה הגשה, כי נאמר בכתוב הנ"ל בעניין חמש מנחות נדבה, "אֶת

הַמִּנְחָה", ו"את" ריבוי הוא, ללמד, שגם מנחת

חוטא טעונה הגשה.

ולולא הכתוב הזה, לא היינו למדים בבניין אב, שמנחת

חוטא טעונה הגשה.

- כי אין ללמוד דין זה בבניין אב ממנחת נדבה, משום

שמנחת נדבה עדיפה על מנחת חוטא, שכן מנחת נדבה

טעונה שמן ולבונה, ומנחת חוטא אינה טעונה שמן

ולבונה.

- וכן אין ללמוד דין זה בבניין אב ממנחת סוטה, משום

שמנחת סוטה עדיפה על מנחת חוטא, שכן מנחת סוטה

טעונה תנופה, ומנחת חוטא אינה טעונה תנופה.

- וכן אין ללמוד דין זה בבניין אב מהצד השווה של

מנחת נדבה ומנחת סוטה, [שאיין בו שמן ולבונה, ולא

תנופה], משום ששתי מנחות אלו עדיפות על מנחת

חוטא, שכן הן מנחות קבועות, הן לעני והן לעשיר,

ומנחת חוטא אינה קרבה אלא לעני.

ולדברי רבי שמעון, דווקא מנחת חוטא, [ומנחת

נדבה של גוים ונשים], למדה מהריבוי הזה, אבל

שתי הלחם ולחם הפנים, ומנחת נסכים, ומנחת

כהנים ומנחת כהן משיח, אינן למדות מהריבוי

הזה, כי יש שלושה מיעוטים בכתוב הנ"ל בעניין

מנחת נדבה.

(א) "מֵאֵלֶּה" כלומר, כגון אלו טעונות הגשה ולא

אחרים שאינם דומים לאלה, **להוציא שתי הלחם**

ולחם הפנים שאינם דומים למנחת נדבה, שכן

מנחת נדבה קרב ממנה חלק לאשים, ושתי הלחם

ולחם הפנים נאכלים בשלמות לכהנים.

(ב) "וְהִקְרִיבָהּ" כלומר, את האמורות בעניין ולא

אחרות, **להוציא מנחת נסכים**, שאינה דומה

למנחת נדבה, שכן מנחת נדבה באה מחמת

עצמה, ומנחת נסכים באה מחמת קרבן.

(ג) "וְהִגִּישָׁהּ" כלומר, את האמורה בעניין ולא

אחרות, **להוציא מנחת כהנים ומנחת כהן משיח,**

שאינן דומות למנחת נדבה, שכן מנחת נדבה

נקמצת ושייריה נאכלים לכהנים, ומנחות כהנים

כולן כליל, ואין לכהנים חלק לאכילה. נולהלן

באות יא-יב יתבאר בעזה"י שבזה יש חולקים על דברי

רבי שמעון].

[והריבוי "את", נאמר על מנחת חוטא, שהיא

דומה למנחת נדבה בכל הדברים הללו, (א) יש

ממנה חלק לאשים. (ב) באה מחמת עצמה. (ג)

שייריה נאכלים לכהנים].

ט. מנחת העומר.

לדברי הכל מנחת העומר טעונה הגשה, אבל

נחלקו חכמים, מניין דין זה למד.

< **לדעת רבי שמעון** – דין זה למד **מהכתוב הנ"ל**

בעניין חמש מנחות נדבה, שנאמר בו "וְהִבֵּאתָ"

לרבות מנחה נוספת לדין הגשה האמור בו והיא

מנחת העומר שנאמר בה לשון זה "וְהִבֵּאתָ אֶת

עֹמֶר רֵאשִׁית קִצְיֶיךָ אֶל הַפֶּהוּ".

< **ולדעת רבי יהודה** – דין זה למד **בבניין אב,**

מהצד השווה של מנחת חוטא ומנחת סוטה,

ששתיהן נקמצות, ויש בהן הגשה, והוא הדין

למנחת העומר שהיא נקמצת כמותן, שתהא

טעונה הגשה. [ורבי שמעון אומר שאין ללמוד

מהצד השווה של שתי המנחות הללו כי יש דבר

ששתי המנחות הללו עדיפות על מנחת העומר

והוא שהן מצויות הרבה ומנחת העומר אינה

באה אלא פעם בשנה. אולם רבי יהודה אומר

אדרבה מנחת העומר מצויה יותר כי לפחות פעם

בשנה חובה להביאה אבל מנחת חוטא ומנחת

סוטה אם לא יהיה צורך יתכן שלא יביאו אותן

כלל].

ודווקא מהצד השווה של שתי המנחות הללו ניתן

ללמוד אבל מאחת מהן בפני עצמה אי אפשר ללמוד כי

כל אחת מהן עדיפה על מנחת העומר בדבר אחד.

- מנחת חוטא עדיפה על מנחת העומר בכך שהיא באה

מהחטים וזו באה מהשעורים.

- ומנחת סוטה עדיפה על מנחת העומר בכך שהיא באה

לברר עון [של הסוטה] וזו אינה באה לברר עון.

י. מנחת סוטה.

לדברי הכל מנחת סוטה טעונה הגשה, אבל

נחלקו חכמים מניין דין זה למד.

< **לדעת רבי שמעון** – דין זה למד **מהכתוב** הנ"ל בעניין חמש מנחות נדבה, שנאמר בו "וְהִקְרִיבָהּ" לרבות מנחה נוספת לדין הגשה האמור בו והיא מנחת סוטה שנאמר בה לשון זה "וְלָקַח הַכֹּהֵן מִיַּד הָאִשָּׁה אֶת מִנְחַת הַקְּנָאת וְהִנִּיף אֶת הַמִּנְחָה לְפָנֵי ה' וְהִקְרִיב אֹתָהּ אֶל הַמִּזְבֵּחַ".

אולם לולא הכתוב הזה, לא היינו למדים, שמנחת סוטה טעונה הגשה.

- כי אין ללמוד דין זה בקל וחומר ממנחת חוטה, [הקלה ממנה לעניין תנופה], משום שמנחת חוטה עדיפה על מנחת סוטה, שכן מנחת חוטה באה מחטים, ומנחת סוטה באה משעורים.

- וכן אין ללמוד דין זה ממנחת העומר, משום שמנחת העומר עדיפה על מנחת סוטה, שכן מנחת העומר טעונה שמן ולבונה, ומנחת סוטה אינה טעונה שמן ולבונה.

- וכן אין ללמוד דין זה בבניין אב מהצד השווה של מנחת חוטה ומנחת העומר, משום ששתי מנחות אלו עדיפות על מנחת סוטה, שכן הן באות מסולת, ומנחת סוטה באה קמת.

< **ולדעת רבי יהודה** – דין זה למד **מהכתוב** הנ"ל בעניין חמש מנחות נדבה, שנאמר בו "וְהִבֵּאתָ" לרבות מנחה נוספת לדין הגשה האמור בו והיא מנחת סוטה שנאמר בה לשון זה "וְהִבֵּאתָ אֶת קֶרְבְּנָהּ עִלָּיהּ".

יא-יב. (יא) מנחת כהנים. (יב) מנחת כהן משיח.

< **לדעת תנא קמא של משנתנו** – מנחת כהנים ומנחת כהן משיח **טעונות הגשה**, כי גם הם למדות **מהריבוי** "אֶת הַמִּנְחָה", האמור בכתוב הנ"ל בעניין מנחות נדבה.

< **אבל לדעת רבי שמעון** – מנחת כהנים ומנחת כהן משיח **אינן טעונות הגשה**, ואינן למדות מהריבוי הזה, כי נאמר בעניין מנחות נדבה המיעוט "וְהִגִּישָׁהּ", ויש להעמידו על מנחות כהנים, שאינן דומות למנחות נדבה, [כפי שנתבאר לעיל באות ח'].

יחיד אינו מתנדב מנחה מן השעורים

לעיל נתבאר שהריבוי "וְהִבֵּאתָ", בא ללמד, שגם מנחת סוטה או מנחת העומר טעונות הגשה, אבל לא אמרו שבא הריבוי הזה ללמד על מנחה נוספת הבאה בנדבה, כגון מנחה משעורים.

וכמו כן, אף שלכאורה ניתן ללמוד בבניין אב, שיחיד מתנדב מנחת שעורים, שכן מצינו, שהציבור מביא מנחת חובה מחיטים, ומנחת חובה משעורים [=עומר], ולכאורה הוא הדין ליחיד, שמתנדב מנחה מחטים, שיתנדב מנחה גם משעורים.

והטעם לכך, שלא למדנו שיחיד מתנדב מנחה משעורים, **כי נאמר** בעניין מנחות נדבה, "מֵאֲלֶה", ללמד, שרק את חמש המנחות האמורות בעניין היחיד מתנדב, ואינו מתנדב אחרות.

המתנדב מנחה סתם

אינו חייב להביא את כל חמש המנחות האמורות בעניין מנחות נדבה, אלא אם **רצה**, **מביא אחת** מהן, [מנחת סולת]. ואם **רצה**, **מביא כולן**, שנאמר בעניין, "מֵאֲלֶה", ללמד, שמביא מקצת מהם.

© כל הזכויות שמורות י.א.ה.

bekitsur1@gmail.com

[לרכישת ספרי בקיצור באתר אמזון](#)

תרומות והנצחות:

הורביץ. בנק פאגי (52). סניף 183. חשבון 654248

[פתרון לבעלי חשבונות מוגבלים](#)